

UDÁLOSTI, VÝROČÍ, PRANOSTIKY, HÁDANKY

- 08.03. 1911 v Německu, Rakousko-Uhersku, Švýcarsku, Dánsku a USA se poprvé slavil Mezinárodní den žen stanovený k výročí stávky newyorských švadlen v roce 1909
- 09.03. 1422 † Jan Želivský, husitský kněz - dne 30. července 1419 vedl průvod, který vyvrcholil první pražskou defenestrací - ta byla prakticky začátkem husitské revoluce (* 1380)
- 10.03. 1503 * Ferdinand I. Habsburský, císař římský, král český a uherský -- jím začíná od roku 1526 téměř třistaletá vláda Habsburků v Čechách
 ► Čtyřicet mučedníků - čtyřicet mrazíků.
 ► Podle Čtyřiceti budeš Petra mít.
- 11.03. 1885 v Rakousko-Uhersku jsou vydána zákonná pracovní ustanovení, která stanoví maximální pracovní dobu na 11 hodin, zakázána je noční práce žen a mladistvých a práce dětí
- 12.03. 1622 byl svatořečen František Xaverský
 ► Na svatého Řehoře, den s nocí v jedné míře.
- 13.03. 1752 * Josef Rejcha, český hudební skladatel a violoncellista († 5.3.1795)
- 14.03. 1664 † Jan Mydlář, kat pražských měst - vystudoval pražské Karlovo vysoké učení a stal se tak Magistrem medicíny. Kvůli neopětované lásce se stal katovským holomkem u chrudimského kata. Sám byl už jako staroměstský kat i hlavním protagonistou poprav českých pánů 21.6.1621.
- 15.03.44 př. n. l. † Julius Caesar, římský politik a vojevůdce (*12. nebo 13.7.100 př.n.l.)
- 16.03. 1918 v Rusku byla za hlavní město prohlášena Moskva namísto dřívějšího Petrohradu
- 17.03. 1950 * Jitka Molavcová, česká herečka a zpěvačka
- 18.03. 1553 † Václav Hájek z Libočan, český kronikář, jeho „Kronyka česká“, kterou psal několik let, zahrnuje české dějiny od příchodu Čechů do země (podle Hájka roku 644) do korunovace Ferdinanda I. roku 1526. Je to rozsáhlé a živé kronikářské vyprávění, napsané poutavým slohem, co do obsahu však ne příliš spolehlivé. Hájek například všechny události opatřuje přesnými letopočty, které si patrně vymyslel.
- 19.03. 1729 český mučedník a kněz Jan Nepomucký byl svatořečen papežem Benediktem XIII.
- 20.03. 1393 král Václav IV. nechal zatknout a mučit Jana Nepomuckého - Jan při mučení zemřel - jeho tělo pak bylo vhozeno do Vltavy z dnešního Karlova mostu
- 21.03. 1935 Rezá Šáh Pahlaví změnil dekretem jméno státu Persie na Irán
 ► Za rovnodenní větry nelení.

řešení hádanky z minulé Hřivny:

(Vodomilní obratlovci nepatrných rozměrů nejsou ničím jiným, než vodomilnými obratlovci.) Malé ryby - taky ryby.

Dva velmistři sehráli sedm partií, každý z nich vyhrál a prohrál stejný počet partií, ale žádná z partií neskončila nerozhodně. Jak je to možné?

HŘIVNA

06 / 10

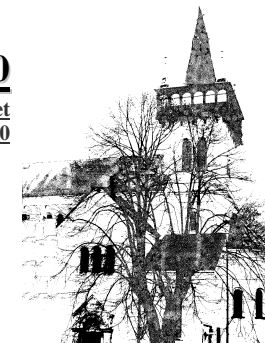
březen 2010

www.farnost.semily.net

administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v naší farnosti od 8.3.2010 do 21.3.2010

den	hod.	úmysl
08.03.	pondělí -----	
09.03.	úterý KA 16:30	dětská bohoslužba
	KA 18:00	za † Jiřího Richtra a Dobroslavu Stránskou
10.03.	středa -----	
11.03.	čtvrtek KA 8:00	za Karolínu, Michala a Jana
12.03.	pátek KO 18:00	za Annu a Josefa
13.03.	sobota KA 18:00	za živé a † z rodů a duše v očistci
14.03.	neděle	4. NEDĚLE POSTNÍ
	KO 8:30	za † Antonína Sotonu a syna Jaroslava a Jiřího
	TT 10:00	na úmysl dárce

den	hod.	úmysl
15.03.	pondělí -----	
16.03.	úterý KA 18:00	za zdraví a za † rodiče
17.03.	středa KA 8:00	za Marii Nogolovou a děti Josefa, Vladimíra a Janku
18.03.	čtvrtek KA 8:00	za zdraví rodiny Dominika Karlíka
19.03.	pátek	Slavnost sv. Josefa
	KO 18:00	za † Josefa Beka, Dolenského, Kemra, Čermáka a Josefu Fejfarovou
20.03.	sobota DD 13:30	za farní společenství
	KA 18:00	na dobrý úmysl
21.03.	neděle	5. NEDĚLE POSTNÍ
	KO 8:30	za † Marii Tomíčkovou, manžela Františka a děti
	TT 10:00	na úmysl dárce
	CH 15:00	na úmysl

- každý pátek v postní době se modlíme v kostele od 17:30 křížovou cestu
 - kdo má možnost, přineste prosím, na Květnou neděli kočičky i pro ty, kteří tuto možnost nemají

SVATÝ JAN Z BOHA (8.3.)

Narodil 8. března 1495 v Montemor-o-Novo v Portugalsku. Vyrůstal v prosté a zbožné rodině, ale v osmi letech, podnícen vyprávěním poutníka, utekl do Španělska. V Oropese se ho ujal vrchní pastýř a postaral se o Janovo vzdělání. Když se však měl Jan oženit s dcerou svého pěstouna, opět uprchl a prožíval velmi rozháraný život jako mnohý světský člověk tehdejší doby.

Roku 1522 se stal žoldněrem a bojoval na španělské straně proti Francouzům a Turkům. V té době se zcela zřekl víry. Po rozpuštění oddílu se Jan vrátil do Andalusie a živil se jako pastýř. Tehdy se dozvídá, že jeho otec vstoupil do františkánského řádu. Pod dojmem této události Jan začíná uvažovat o věcech víry. Pracuje jako pomocný dělník na stavbě pevností Ceuty a z našetřených peněz si v Granadě otevřel knihkupecký krámek.

Roku 1537 vyslechl kázání sv. Jana z Avily a prožil hlubokou vnitřní proměnu. Svůj život spatřil jako strašlivé zlo, běhal Granadou, rval si vlasy a rozdával knihy. Nakonec skončil jako duševně chorý v místní nemocnici, kde poznal drastické léčebné metody středověku a umínil si po zbytek života pomáhat nemocným.

Roku 1539 vybudoval Jan v Granadě dům, kde se velmi lidsky staral o nemocné a chudé. Žil pouze z milodarů a začalo se mu říkat „chudý chudých“. Biskup z Tuy, který si ho velmi vážil, ho nazval Janem z Boha. Roku 1548 Jan otevřel další nemocnici v Toledu. Pomáhal nemocným a potřebným ze všech sil. Roku 1550 se při záplavách vrhnul do vody, aby zachránil tonoucího, sám však onemocněl zápallem plic a 8. března umírá před oltářem v kapličky své nemocnice. Po Janově smrti jeho následovníci založili řád špitálníků (milosrdných bratří) a Jana prohlásili za zakladatele.

Jan z Boha byl svatořečen roku 1690 papežem Alexandrem VIII.

CO ZNAMENÁ ODPUSTIT

aneb návod pro šťastný život

- * Účelem odpuštění není změnit druhého člověka, ale změnit vlastní postoj, myšlenky, vlastní negativní stav.
- * Odpuštění je projevem ochoty podívat se na otázku sporu z vyššího hlediska a vidět vše z nadhledu.
- * Odpuštění neznamená servilnost (servus je otrok), ale naopak svobodné postavení se nad to, oč se jedná. Je to pohled na věc, o kterou jde, z vyšší perspektivy.
- * Odpuštění je cesta k vnitřnímu klidu a míru duše a oprošťuje nás od zranění, která jsme utrpěli v minulosti.
- * Odpustit znamená i to, že předáme svůj spor do vyšších rukou a budeme žít nezatíženi tím, co bylo.
- * Odpustit znamená mít zájem o druhého člověka a v srdci lásku k druhému člověku nehledě na to, co se kdysi odehrálo. Síla lásky a odpuštění dokáže v našem životě zázraky.
- * Odpustit znamená v první řadě odpustit sobě to, že jsme se vzdálili od milostivého a odpouštějícího Boha, že jsme neuposlechli výzvy „nesuďte, abyste nebyli souzeni“ (Mt 7,1), že jsme vzali jeho spravedlnost do svých rukou a že jsme se domnívali, že On,

který je nejvyšší soudce, nás opustil.

* Oč vlastně při odpuštění jde? Jde o rozhodnutí již dál netrpět, nevyžívat se v nenávisti a zlobě, vzdát se touhy nadále zraňovat druhé a zároveň se také vzdát touhy zraňovat sebe pro to, co se odehrálo v minulosti.

(Jaro Křivohlavý z knihy O odpouštění)

POSTNÍ DOBA – NUTNÉ ZLO?

POCHMURNÝ ČAS

Moje vzpomínky z dětství na postní dobu jsou pochmurné. Nechápal jsem, proč je mně (a koneckonců všem, co chodí do kostela) najednou určováno, že se nemáme příliš dívat na televizi, chodit do kina, příliš dobře jíst, že se máme vyvarovat všeho, co jeví jen známku příjemnosti. Z některých kazatelen (v kostelech bez květin a se zahalenými obrazy) jsem slyšel, co všechno nesmíme dělat a jak se máme co nejvíce zapírat.

Bůh se mi tak do podvědomí dostával jako ten, který nám chce co nejvíce zkomplikovat život. A čím nám bude hůře, tím lépe... Velmi dobře si vybavuji moment, jak jsem se styděl, když jsem na popeleční středu jako malý kluk vycházel mezi „normální“ lidi z kostela sv. Kříže Na Příkopech s ušpiněným čelem ...

Nechápal jsem proč to všechno musí být. Možná, že mi to tehdy někdo vysvětlil, ale já si to nepamatuji. Pamatuji si jen, že jsem vnímal, že je to všechno kvůli té „postní době“, která jako nutné zlo předchází Velikonocům, kdy už konečně budeme zbaveni onoho Damoklova meče nesmyslné pochmurnosti a odříkání.

V POSTNÍ DOBĚ NEJDE O PŮST

Když jsem se pak v dospívání osamostatnil ve víře, byla jedna z prvních věcí, kterou jsem zkoumal, právě postní doba a půst. (A zkoumám dodneška...) Z mého zkoumání nyní vím, že v „postní době“ nejde v první řadě o půst. Půst je jen jedním z prostředků k něčemu důležitějšímu: totiž k obrácení. Ano, hlavní náplní postní doby není bezduchý půst a odříkání! Ale obrácení se k Někomu, kdo mi chce nabídnout více, než to, čím právě žiji.

Obrátit se ale k Tomu, kdo mi nabízí něco většího, předpokládá, že je třeba se od něčeho jiného odvrátit. Abych mohl do svých dlaní přijmout něco většího, musím odložit to, co v nich může překážet. V tom je podstata neustálého rozlišování kudy nás Bůh vede, co nám nabízí a co je pro nás dobré.

Moudrost církve předávaná po staletí doporučuje tři, resp. čtyři kroky na cestě obrácení: „půst“, „modlitbu“, „almužnu“ a „smíření“. Modlitbou se člověk spojuje s Bohem, naslouchá mu, rozlišuje, jak a kudy se má ubírat jeho život. Postem se člověk něčeho dobrovolně zříká (peněz, času, aktivit...) a to, čeho se zřekl, poskytuje potřebným – což je podstatou „almužny“. Smíření pak člověka naplňuje pokojem ve vztahu k Bohu, k druhým i k sobě. Požehanou postní dobu!

(IM - www.víra.cz)

*... ať tvé srdce příkazy mé dodržuje.
Prodlouž ti dny a léta života a přidají ti pokoj.
(Přísl. 3,1-2)*